

איהו „אתי יניב“ ?

שיקראו את ספרה ע

הדסה מור. אין ספק שישנה איוו זהות, אבל זהו צמת רק בתיאור חיצוני שלי. זה היה קל יותר. גם דעותיה השליליות של הגר על מיסטר-החיים בק פרשת לבון (לבון לא צדק) הן פחות-איוותר דע הדסה מור. אבל באשר לאישיותה של הגר — מסתיי ממנה להלוטין. „בכחנה יצרתי אישיות די שלילית, מתוך הנהה שקיימות דמויות כאלה במציאות. בכלי דמויות בספרי סינטיטיות; כלומר, סינטיטה של דמויו שהכרתי או שקראתי עליהן.“

מה עם הזהות בין המאורעות שקברו על הגר ואל על הדסה? „ובכן, כמו הגר, גם אני למדתי בבית-סן (נהלל), כמה למדתי באוניברסיטה. אבל לא כל מה בספר התרחש במציאות — ואני לא מתכחנת לפרט אית ומה לא!“

★ ★ ★

מחזיק נשים כמו

הדמיון למציאות כה רב בדרכים להטות, הדמי ניות כה זעירות, שחרף כל מאותיה של ו ייקרא הספר כמעין יומן אוטנטי, שמלבד תיאורי האישיים מגולל גם, בפעם הראשונה, את יריעת של אנשי-הצמרת בשעות הפנאי ובין הופעה-בתפקיד בזה ערכו התייעודי של הספר, בנוסף לערכו הספר ממספטי התרעומת של גר דרום, כאשר מתברר לו ש נהג לבקר את אשתו בבכרים, כאשר הוא עצמו יצא וכלה בשקולים הציבוריים המאלצים את מתי, לדבר שיד לחיות עם אשתו אף כי לא ניתרו כל קשרים ב מטיח בפני אשתו:

„אני רוצה להסביר לך מדוע מרתיח אותי ביקורו הבוקר. לא דווקא מרתיח אלא מפחיד. אם כן, דעי ל כשהוא מגביה קולו לפתע, „דעי לך שהאדם הזה א טתם לכל אחד, וביחוד לא לאשה, אם אין כוונה מסתת לכבוש אותה לאחר-מכן. הוא אדם מוכשר וסימפטי, אז זה אין לו מעצורים!“

הדרכים להטות

רומן מאת
הדסה מור

הסוכרת

הדסה מור, ילידת ירושלים, לא רשמה מ' ימיה יומן, התחמקה תמיד מעבודת-כתיבה בלתי-הכרחית. עד שהחליטה לכתוב את הספר, שהפך לסנסיציה.

הספר

דרכים להטות נכתב במשך למעלה משנה. על עטיפתו נכתב: „עלילתו מתרקמת על רקע מציאותה הממשית של ישראל בשנים האחרונות.“ רמז מאופק לחומר המרעיש הטמון בו.

יופיע או לא יופיע? רבים אמרו: „לא יופיע. זהו ספר מפוצץ מדי, מסוכן מדי שיצא לאיר.“

אחד ממחזיקי דעה זו, פיזמונאי תל-אביבי, אף התערב עם המחברת, כי ספי רה לא יופיע. והנה, השבוע צילצלה אליו לבשרו כי הפסיד את ההתערבות. דרכים להטות יצא לאור, ועל הפיזמונאי לשלם את ההתערבות. היתה זו ההכנסה הראשונה של הדסה מור מספרה.

מה מיוחד בספר זה? לכאורה, זהו רומאן על המשולש הנצחי. הוא כתוב בסיונון מודרני, שיוסף משי פטיו בהירים, ואין לו יומרות של ספר מתקופת המיקרא. היא מעין מהדורה יש-ראלית של ספרי פרנסואז סאגאן, עם כל אשר ישראליות מחייבת: נוסף להתעל-סויות, לבגידות ולתסבוכות המשפחתיות מיניות יש בו פרקים על הקיבוץ, על פרי-שת לבון ועל עסקני-ציבור.

אם יטול אותו קורא סתמי לידיו, ימצא בו רומאן קצת מעל לבינוני. אך אם יטול אותו אדם היוודע מי היא הדסה מור, והמכיר את הרקע העובדתי שעליו נרקמה עלילת הספר, יראה בכך הרבה יותר מיצירה ספי-רותית שיגרמית.

והאנשים המכירים את הדסה מור, והיוו דעים את הרקע האמיתי של כתיבת הספר, הם רבים מאד. רבים עד כדי כך, שדרכים להטות לא יזכה להערכה ולביקורת כיציר רה ספרותית בלבד, כי אם כמיסמך ליהט על החיים האינטימיים של אנשי-הצמרת של המדינה.

★ ★ ★ מה מציאות ומה לא?

יכורת הספר היא הגר מירוו, בת „עיר-הכנרת“ המבלה את שרותה בצה"ל כמורה, ואשר על סף שיחרורה פיגשת בסגן-אלוף גד דרום ומתאהבת בו. בגללה הוא מתגרש מאשתו, עוזב את ביהו ואת שתי בנותיו, נושא את הגר לאשה ומתחיל בחיים של אישר-סבל-הסתגפות-עינויים-קיני-אה-שינאה.

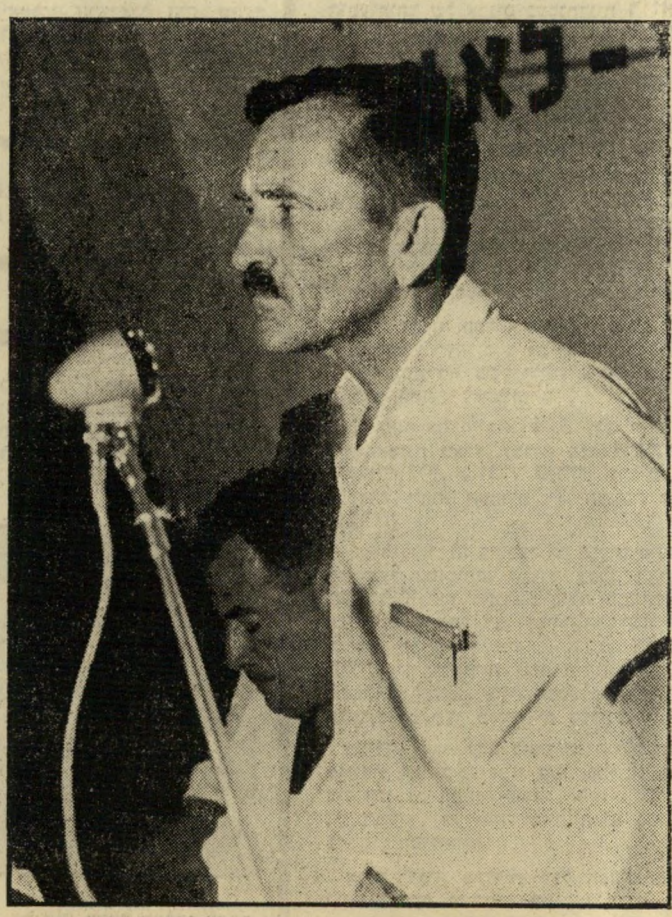
הגבר השני הוא מתי יניב. דגש חזק מאוד על „גברי“, הוא איש חשיב מאוד ב' מדינה, מנהל מיפעל המים הארצי, בעל עבר קרבי מפואר ועתיד מזהיר המתחיל להתממש. הוא חברו-מילדות של גר דרום, דבר שאינו, מפרע לו לגזול ממנו את אשתו הבעירה.

כל זה דומה דמיון מפתיע למציאות של חיי הדסה מור, שנולה בירושלים, אך גדלה בטבריה. כמו הגר שירתה כמורה בצבא, וכמה התחתנה עם סגן-האלוף שפיר קד על הבסיס בו שירתה. בשבילה התגרש

בעלה מאשתו הקודמת. וכמו אצל הגר, היה גם להדסה רומאן מסעיר ומפורסם עם אחד מגדולי המדינה, שהיה גם יודי-נעוריו של בעלה. גם הגר התגרשה מב' עלה, אחרי שילדה לו בן.

נקודות-הדמיון הן כה רבות, שכל המכיר את גיבורי העלילה האמיתית קבע, שדר-כיום להטות אינו אלא רומאן אוטוביוגרפי רפי. „לא, לא“, הודקה השבוע הדסה מור הדקיקה וחומת-העיניים, „אני מוכרתה לה“ גדיש כי הגר בשום פנים ואופן אינה

כבוד ריק

תון, כאשר הדסה היתה עדיין תלמידה של הסמינר למורות בבי אז חלמה על עתיד פשוט ורוגע כמורה, לא שעה בנפשה כי היא להיקלע למערבולת סוערת של מלחמה פראית בין שני גברים מ

השייכות לשתי תקופות בחייה של הד' סה מור. מימין: בעלה לשעבר, אותו תמונה שצולמה בעת טיול בגליל התח' הכירה בזמן שרותה בצה"ל. משמאל:

תמונות מן העבר